

Vsak otrok si zasluži vsaj drobno veselje!

Po njih delih jih boste spoznali, pravi svetopisemski izrek. 39-letna Katja Tajč z Brezovice pri Ljubljani je zelo skromna in zadržana, vendar vedno pripravljena na akcijo in pomoč. Prazniki so že davno mimo, a številnim otrokom iz rejniških družin je še vedno toplo pri srcu, ker se je nanje spomnila »gajstna« Katja. S pomočjo prijateljev in Facebooka je prižgala iskrice sreče v več kot štiristo parih očk.

Tekst: **ANDREJA COMINO**, andreja.comino@masicom.net

Foto: **MATEJA J. POTOČNIK**

Skromni Katji se njeno dejanje ne zdi nič posebnega, kaj šele vredno (medijske) pozornosti. »Od nekdaj rada pomagam drugim, priskočim na pomoč živalim in se trudim kar se da spoštljivo ravnati z naravo. Velik vpliv sta imela vzgoja mojih staršev in ob koncu najstniških dni moj uvid, da je to eden izmed mojih najizrazitejših darov. Sprva mi ga je bilo težko sprejeti, saj so imeli vrstniki čisto druga zanimanja in vrednote. Zato ni čudno, da sem ga celo omalovaževala, a sčasoma sem spoznala, da to nima smisla. Potem se je vse začelo valiti kot kepa snega, ki postaja čedalje večja,« se spominja Katja. Večkrat je z veseljem sodelovala v dobrodelnih akcijah, nekaj posebnega pa je bil Dobrodelni Dedek Mraz konec lanskega leta,« le prizna sogovornica, zaposlena v enem izmed laboratorijev na fakulteti za strojništvo, kjer opravlja administrativna in strokovna dela ter je namestnica vodje kakovosti.

Ne pogledjmo proč, kadar ljudje potrebujejo pomoč! Katja rada opazuje ljudi. Vesela je, kadar vidi, da kdo želi pomagati drugim. »Obenem pa razumem, da nekateri raje pogledajo stran. Sama tega ne morem in nočem. V FB-skupini Dobrodelni Dedek Mraz smo želeli ogreti srca otrok in vlti upanje staršem ali skrbnikom otrok ter jim pokazati, da so videni in slišani in da smo jim pripravljeni ponuditi roko. Začela sem zbirati darila in po družbenih omrežjih pozivati sodelavce in prijatelje k darovanju. Hvaležna sem za vsak prispevek. Nato sem šla v različne trgo-

vine, nakupila vse potrebno, skompletirala darila in bila čisto navdušena, da nam jih je na koncu uspelo zagotoviti za kar 406 otrok,« pove. Je pa bilo zanj kar zahtevno sprejeti zavrnitev tistih, ki se niso odločili za darovanje. Namreč tudi sama ima iz preteklosti boleče izkušnje zavrnitev in neuspehov, zato jo občasno hitro popadejo strah, nizka samozavest in občutek, da ne bo zmogla. »Nove pozitivne izkušnje, kakršna je bila ta, pa me opomnijo in spodbudijo, da če se ne potrudim in se kljub strahu ne izpostavim, nas je lahko veliko prikrajsanih, saj lahko skupaj ustvarimo nekaj zelo lepega in srčnega,« pravi.

Dobrodelna še naprej. Čeprav je leto šele v prvi tretjini, si želi tudi letos znova obdariti otroke. Pred tem bo morala organizirati in urediti lažje obdelovanje podatkov o obdarjenih otrocih ter uporabnikom prijaznejše digitalno okolje. »Sliši se preprosto, vendar pa je v ozadju kar nekaj truda in

Izjemno srčna Katja Tajč je s prijatelji obdarila otroke v reji

dela, saj je zapleteno ročno pripraviti seznam za štiristo otrok,« razlaga sogovornica, ki bo nadaljevala tudi s finančno podporo zavetišču za zapuščene muce. Navdušuje jo, da lahko vsak mesec samo z nekaj evri omogoči preživetje ene muce. Nanje je zelo navezana, saj je bila vse otroštvo obdana z njimi. Nedavno so jo povabili še v upravni odbor gibanja Aktivno srce na

kvadrat, ki temelji na brezpogojni pomoči ljudem, živalim in naravi. Gre za različne načine sodelovanja med raznovrstnimi društvi oziroma organizacijami ter posamezniki, ki iščejo pomoč, in tistimi, ki svojo pomoč ponujajo v obliki prostovoljnega dela: »Všeč mi je njihov koncept, da posamezniki prispevajo svoje talente in čas za srčnost družbe, spoštljivo ravnanje z okoljem ter podporo tistim v družbi, ki so pogosto prezrti ali se v tišini borijo s težavami, kot so bolni, starejši in brezposelni ljudje ter tudi ogrožene živali.« ■

